

For forsørgere viser oversigten, at lovforslagene vil medføre betydelige lettelser i merindtægtsbeskatningen for det første år på de fleste indkomsttrin. For merindtægter på indtil 10.000 kr., der efter de gældende regler næsten altid giver ret til merindtægtsfradrag, vil nedsættelsen af merindtægtsbeskatningen på de laveste indtægtstrin andrage ca. en trediedel. På det såkaldte proportional-skattetræk, hvor skalaindtægten ved statsskattens beregning efter de gældende regler ligger mellem 9.000 og 22.000 kr., er nedsættelserne gennemgående noget mindre. Når man kommer over proportional-skattegrænsen, bliver nedsættelserne større, idet marginalskatten her nedsættes med fra ca. en femtedel til ca. halvdelen. For ikke-forsørgere er billedet stort set det samme som for forsørgere. Der er dog forskellige undtagelser, der hænger sammen med, at den gældende statsskatteskala for ikke-forsørgere i sin opbygning afviger en del fra den gældende forsørgereskala, mens begge grupper efter forslaget til udskrivningslov skal beskattes efter en fælles enhedsskala. På nogle indtægtstrin er nedsættelserne for ikke-forsørgere således forholdsvis lave. Er den skattepligtige indkomst efter skattefradrag mellem 18.000 og 22.000 kr., nedsættes marginalskatten således kun fra 47,8 til 45,0 procent, og ligger den nævnte indtægt mellem 4.800 og 6.000 kr. vil marginalskatten blive forhøjet fra 29,8 til 33,0 pct. Denne stigning må ses på baggrund af, at den gældende statsskatteskala for ikke-forsørgere begynder med et trin på 1.500 kr., hvor procenten kun er 10, medens den gældende forsørgereskala og den foreslåede enhedsskala begge begynder med forholdsvis brede trin, hvor procenten er henholdsvis 21 og 18. Til gengæld er der andre indkomsttrin, hvor marginalskatteprocenterne for ikke-forsørgere nedsættes kraftigere end for forsørgere. Ligger den skattepligtige indkomst efter skattefradrag mellem 14.000 og 17.400 kr., vil marginalskatten for ikke-forsørgere således blive nedsat fra 52,2 pct. til 33,0 pct., medens forsørgere på samme indkomsttrin får en nedsættelse fra 36,2 pct. til 33,0 pct.

De foran omtalte sammenligninger mellem beskatningen af merindtægt ifølge de gældende regler og ifølge lovforslagene omfatter som nævnt alene den beskatning, der rammer merindtægten det første år, efter at indtægten er steget. En tilsvarende sammenligning på lidt længere sigt vil give andre resultater. Merindtægtsbeskatningen ifølge lovforslagene vil ganske vist blive den samme, hvad enten man ser på det første år eller på en længere årrække. Derimod er merindtægtsbeskatningen ifølge de gældende regler normalt højere det første år end på lidt længere sigt som følge af skatte-

fradragsreglen. Den forholdsvis høje merindtægtsbeskatning det første år, som er belyst i det foregående, medfører nemlig, at de pågældende skatteydere i de to næste skatteår får særligt store skattefradrag, der nedsætter skatten for disse skatteår. Det giver sig alt andet lige udslag i nogle år med forholdsvis lave skattefradrag, der bidrager til igen at forhøje den pålignede skat o. s. v. Disse udsving gør sig i de fleste tilfælde gældende i en længere årrække, men med aftagende styrke. Det er i praksis meget vanskeligt at foretage en nogenlunde nøjagtig opgørelse af, hvor meget der på langt sigt spares i skat som følge af, at første-års-skatten af en merindtægt i kraft af skattefradragsreglen medfører skiftende skattenedsættelser og skatteforhøjelser i en årrække. Resultatet afhænger ikke alene af, hvilke udskrivningsregler der gælder i denne periode, men også af, hvordan den enkelte skatteydere indtægt udvikler sig fra år til år, og det kan være meget forskelligt.

Hvis indtægten i de år, hvor skattefradraget er særligt stort, er så lav, at fradraget ikke kan udnyttes, bliver skatten af en indtægtsstigning i det lange løb lige så høj som det første år. Hvis både indtægt og udskrivningsregler er uforandret i en årrække, vil merindtægtsbeskatningen i det lange løb blive forholdsvis moderat. Den vil da svare nogenlunde til den såkaldte *ligevægtsmarginalskat*, der i en gennemsnitskommune udgør omkring 30 pct. på proportional-skattetrækket, hvor marginalskatten det første år ligger på omkring 40 pct., når man ser bort fra merindtægtsfradraget. Ligger indtægten over proportional-skattegrænsen, vil marginalskatten i en sådan kommune ofte ligge på 80-100 pct. det første år, når der ses bort fra merindtægtsfradraget. Den tilsvarende ligevægtsmarginalskat udgør omkring 45-50 pct. For de mange skatteydere, hvis indtægt stiger nogenlunde jævnt fra år til år, vil marginalskatten år efter år være noget lavere end første-års-marginalskatten, men højere end ligevægtsmarginalskatten.

II. Formuebeskatning.

Efter de gældende regler betales der formueskat af skattepligtige formuer på 200.000 kr. og derover. Skatten beregnes efter en progressiv rateskala, hvor den laveste sats er 16 promille og den højeste 23 promille. Den reelle formueskat er dog noget lavere end de beløb, der beregnes og opkræves efter den gældende skala. Som følge af skattefradragsreglen kan betalt formueskat fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og det bevirker,